

Въ нѣкое царство на древността, царьтъ сериозно заболѣлъ и билъ почти на смъртно легло. Следъ като всички лѣкари се изредили и не могли да му помогнатъ, дошълъ най-после въ царския палатъ единъ простъ човѣкъ и казалъ, че царьтъ ще оздравѣе, ако облѣче ризата на нѣкой щастливъ човѣкъ. Пръснали хора по цѣлото царство да търсятъ щастливъ човѣкъ. Най-после намѣрили единъ съвършено беденъ човѣкъ, безъ подслонъ, голъ и босъ, почти всѣкога гладенъ, но веселъ и доволенъ отъ положението си. Той постоянно пѣлъ и благодарилъ на Бога за живота, който му далъ. Веднага дотърчали при него царски пратеници и му казали: Скоро, дай ризата си! — Нѣмамъ риза.

Често се говори за любовта. И въ Евангелието е писано за любовта, но всѣки трѣбва да я приложи въ живота си, споредъ своето дълбоко вътрешно разбиране. При това, човѣкъ не трѣбва да налага своето разбиране на другитѣ хора. По отношение на любовта, азъ съмъ дошълъ до следното правило: приложи любовта въ живота си, споредъ своето дълбоко вътрешно разбиране, безъ да взимашъ въ съображение, какво хората мислятъ по този въпросъ, и безъ да налагашъ своето разбиране на другитѣ. Любовта е великъ, свещенъ законъ, чрезъ който Богъ се проявява. Следователно, приложи любовта въ живота си тъй, както Богъ я проявява къмъ тебе! Не се влияй отъ разбиранята на хората за любовта, нито налагай своитѣ разбираня на другитѣ хора. Обаче, не пренебрегвай проявитѣ на другитѣ, но се учи отъ тѣхъ. Въ това отношение, едни за други трѣбва да бждете образци. Щомъ сте образци единъ за другъ, всѣки ще бжде свободенъ въ своитѣ прояви. Така постъпватъ художницитѣ, музикантитѣ, поетитѣ. Когато единъ музикантъ слуша другъ нѣкой да свири,